

NYKARLEBY Lassila Råbacken 2

Rapport över en utgrävning och kartering av ett gravröse från förromersk järnålder 1987.
T. Gestrin

MyR 166 070032

NYKARLEBY Lassila Råbacken 2

Kommun: Nykarleby /JEPP0

By: Lassila (på gränsen mellan f.d. kommunerna Munsala och Jeppo)

Hemman: 6:26, 2:23 och 2:24

Läge: Grundkarta 1334 12+2312 03 Munsala. 1:20 000, 1972.

x=7031 35-45 (områdets centrum: 7031 40)

y=429 05-15 (områdets centrum: 429 10)

z=25-30 m.

Tidigare undersökningar:

- Prof. Ari Siiriäinen har inventerat det rätt närliggande (c:a 400 m.) objektet Råbacken 1 (ingen inv. ber.).

- fil.kand Hannu Kotivuori, inventering 15/8 1985 (se inv. rapp. MV/förh. byrån/top. ark.)

- FK Hannu Kotivuori, provgrävning och kartering 2-13/6 1986 (se utgr. rapp. MV/förh. byr./top. ark.)

Fynd: NM 24015:1-28, diar. 6/1 1988

Kartbilagor till rapporten:

- översigtskarta 1:500 och förminskad till 1:1000 A2/A4

- yt- och bottenavvägningsskarta 1:100 och kopia A2/A4

- nivåkartor 1-6 nivån, 1:50, röse 1 och förminskningar av kartorna A3/A4

Deltagarna i utgrävningskursen

Litteratur

Dateringsrapport från laboratoriet för radioaktivt kol vid Helsingfors Universitet

Fotografier:

- Dia- och negativkatalog

- negativ 71818-71846, bilder

- till rapporten hörande diapositiv 14790-14829

Undersökningarna i Råbackens skogsområde utfördes den 20-25/7 1987 enligt utgrävningstillstånd (brev n:r 2164, 26.3.1987), beviljat Nykarleby Arbetarinstitut för en kurs i arkeologiskt fältarbete av Museiverket som en fortsättning på de undersökningar fil. kand. Hannu Kotivuori utförde föregående år på samma plats. Utgrävningen ingick i den via SÖHM (Svenska Österbottens Hembygds- och Museiförbund) redan flera år ledda arkeologiska utbildningsverksamheten. Då halva röse 1 hade förblivit undersökt i samband med utgrävningen 1986 ansågs det viktigt att undersöka även den andra halvan samt, om möjligt, öppna ett större område runt röset och dessutom undersöka de s.k. kokgroparna, samt en valliknande konstruktion nära röse 10, närmare. På grund av tidsbrist blev största delen av de sekundära uppgifterna dock lämnade till en senare tidpunkt. I arbetet deltog 20 amatörarkeologer från trakten (se deltagarlista s. 8). Nykarleby kulturnämnd bestred kostnaderna för fält- och efterarbeten.

Läge och topografi

Då dessa inte i nämnvärd grad hade förändrat sig från föregående år, hänvisas den intresserade till rapporten över 1986 års utgrävning angående dessa detaljer.

Utgrävningens förlopp, samt observationer gjorda härvid, och slutledningar föranledda av dessa

Röset var synligt i hela sin utsträckning, då det hade blivit avtorvat i samband med föregående års utgrävning, med undantag för ett område i rösets södra halva, där en stor gran slagit rot. Då pålarna efter 1986 års utgrävning stod kvar, gick det att utan större problem använda sig av samma koordinatsystem som varit i bruk vid denna. För att så långt som möjligt bibehålla jämförbarheten mellan -86 och -87 års utgrävningar grävdes röset även detta år i c:a 20 c.m. lager, och sex dokumentationsnivåer blev använda. De röda sandstensplattor som Kotivuori (1986) observerat, konstaterades förekomma främst i rösets sydvästra kvadrant, i.e. område 404-405/396-397 befanns omfatta den största koncentrationen av nämnda stenart i andra nivån. Sandstensplattorna förekom i övrigt utspridda över hela röset, med en tydlig uttunning mot öster, undantaget en mindre ansamling i ruta 403/404-405, mellan de jordfasta stenarna i kanten av röset. Någon konstruktion liknande den som Kotivuori (1986) fann i ruta 408/402 uppdagades inte i rösets södra halva.

Rösets form torde ursprungligen ha varit närmast en liksidig fyrkant, då man tar i beaktande, att det i öster och nordost stöder sig mot stora jordfasta stenar (se bild s.17), vilka ytterst ha varit bestämmande för formen i de väderstrecken, och att röset, troligen i ett senare skede, byggts ut åt väster. Från linje $y=400$ i norr till rösets västligaste punkt vid linje $y=394$, och därifrån till punkt 402/400 i söder, utgjordes rösets begränsning av en två till tre stenar hög kantkedja som, åtminstone längs dess sträckning från NNV till SSE (c:a 406/394--402/398), var nedgrävd till ungefär hälften av sin höjd. Från punkt 408/396 till punkt 402/399 kunde en inre kantkedja, bestående av två stenvarv, skönjas (se bild s.19). De första stenarna i denna kedja kom till synes i den andra dokumentationsnivån. Då åtminstone den sydöstra ändan av denna kedja förankras vid en stor, jordfast, sten, kan det mycket väl tänkas, att detta är den ursprungliga kantkedjan, och att den yttre kedjan är ett senare tillbygge. För denna hypotes talar bland annat det faktum, att dessa stenkedjor inte bildar något koncentriskt system, utan snarare avgränsar en $1\frac{1}{2}$ till 2 meter bred, och c:a 6 meter lång kammare, samt att det enda fyndet mellan de bägge stenkedjorna var en bit keramik. Detta kunde tyda på, att den sålunda bildade "kammaren" utgjort en skelettgrav, som fogats till den äldre brandgrav det övriga röset utgjorde.

Den fördjupning Kotivuori (1986, s.5) omnämner, avviker även i övrigt strukturellt från resten av röset, genom att stenfyllningen i området består av märkbart mindre stenar än röset i övrigt. Topografiskt sett infaller fördjupningen, vad beträffar den del av röset som grävdes ut 1987, mellan centralstenen och den inre stenkedjan, vilket innebär att den inte kan ha något att göra med en eventuell skelettgrav mellan de bägge stenkedjorna. Däremot var detta område absolut rikast på fynd, både vad gäller ben, och keramik, av vilken 5/6 återfanns inom detta område.

Enligt planerna avtorvades ett område inom två meters avstånd från rösets södra kant. På grund av tidsbrist blev det dock omöjligt att fullfölja utgrävningen av denna areal, utan det blev nödvändigt att koncentrera utgrävningen till det primära objektet, röset. Sandstensplattorna minskade märkbart i antal efterhand som utgrävningen fortskred, och det verkar sannolikt, att alla sandstensplattor vilka påträffades i lager under den andra nivån, ursprungligen härrör från rösets övre lager, och har kommit längre ned i röset via mellanrum mellan rösets övriga stenar.

I femte lagret började sand förekomma mellan stenarna, och röset var i princip grävt till bottennivån; Endast i två områden observerades större mängder sten: mellan den inre kantkedjan och centralstenen, samt i området 404-405/401-402. För att nå botten inom hela röset avlägsnades därför ännu ett lager sten, varför den sjätte dokumentationsnivån sålunda bildade rösets bottennivå. Stenkoncentrationen i område 404-405/401-402 konstaterades vara fyllning i en c:a 30 cm djup grop med mycket svart, sotaktig jord. Gropen fortsatte uppenbarligen in under den del av röset som grävdes ut 1986. Dess funktion är vanskelig att bedöma, men det kunde möjligen ha varit den plats man brände de döda på, varefter röset skulle ha uppförts ovanför densamma? Denna tolkning är dock behäftad med flera problem. Den mest omedelbara invändning som dyker upp, gäller huruvida det är ändamålsenligt att först bränna en kropp, samla ihop benen, bygga ett röse över platsen man brände liket på, varefter benen placeras på annat ställe i samma röse? Till detta kommer, att inga ben påträffades under stenfyllningen i gropen, som tydligen är samtida med, eller något äldre än, rösets första byggnadsskede, men antagligen använts någon tid, då flera distinkta sotlager tycktes kunna urskiljas (se dia n:r 14824). Utom denna större grop, kunde en mindre fläck smutsjord urskiljas i sjätte nivån. Denna innehöll tillräckligt kol för ett ¹⁴C-prov, vilket togs vid punkt 403,1/399,5, omedelbart norr om en större jordfast sten, som ingick i rösets kantkedja. Ännu en smutsjordsfläck observerades i ruta 403/404. Denna sistnämnda fläck saknade utmärkande kännetecken, om man undantar ett fåtal sandstensplattor, vilka observerades på samma ställe ett lager högre. Utom röset gjordes ett försök att finna boplatsen genom att draga ett provdike, tio meter långt och en meter brett, genom en jordvall nära röse n:r tio. Några entydiga tecken på bostadslämningar kunde icke konstateras. Förhistorisk verksamhet på platsen kunde dock konstateras.

¹⁴C-proven

I röset fanns kol i tillräckliga mängder för fyra prover, vilka togs för att, om möjligt, datera röset noggrannare än det varit möjligt att göra genom strandförskjutningskronologi och typologiska jämförelser. Dessutom togs ett prov ur provdiket. Av dessa fem prover gav tre (Hel-2553, Hel-2557 och Hel-2558) resultat som anger att proven kan dateras till förhistorisk tid. De bägge övriga (Hel-2555 och Hel-2556) däremot tyder på att kolen var recenta.

Då dessa emellertid var från lager två, d.v.s. rätt högt i röset, kan dessa resultat anses avspegla skogsbränder i nyare tid. Prov n:r I, Hel-2553, togs från punkt 344,4/429,5 25,90 m.ö.h. i provdiket (340-350/429-430). Det okalibrerade resultatet är 1370 ± 110 BP, eller, omräknat i kalenderår, AD 580 ± 110 år, eller folkvandringstid/merovingertid. Prov n:r IV, Hel-2557, togs ur röse 1 vid punkt 403,1/399,5 27,87 m.ö.h. Det okalibrerade resultatet är; 2430 ± 110 BP, eller, omräknat i kalenderår, 430 BC ± 110 år, eller förromersk järnålder. Prov n:r V, Hel-2558, togs ur röse 1, under stenar vilka hörde till den inre kantkedjan, vid punkt 404,75/397,5 27,90 m.ö.h. Det okalibrerade resultatet är; 2290 ± 110 BP, eller, omräknat i kalenderår, 340 BC ± 110 år, eller förromersk järnålder. De två sistnämnda proven stöder den datering Kotivuori (1986) kommer fram till genom strandförskjutningskronologi, d.v.s. tidig metallålder eller, närmare bestämt, förromersk järnålder, och då speciellt den äldre delen av perioden. Däremot ligger det tusen år mellan dessa dateringar, och dateringen från provdiket, av vilket man kan sluta sig till att den verksamhet som det sistnämnda kolprovet hänför sig till, inte har det ringaste att göra med röse n:r 1, och knappast med resten av rösen heller. Den boplats dessa hör samman med står fortfarande att finna någon annan stans på Råbacken.

Bränt ben

Allt som allt hittades 741 g. ben (:5, :8-15, :17, :20, :22, :24-28) som koncentrerades främst till fyndområdena I och II (se karta s.²⁵) väster om centralstenen i rutorna 404/398 och 405/398. Bränt ben hittades ända från det fjärde till det sjätte lagret, medan de i fjolårets utgrävning hittades först i det femte lagret. Detta kan bero på att det i den södra halvan fanns ett rätt stort antal ben ovanpå centralstenen, därifrån de inte så lätt kunde glida ner i ett lägre lager. Bland benbitarna, som varierade avsevärt i storlek, fanns ett flertal bitar vilka voro ägnade att analyseras osteologiskt. Benmaterialet skickades till Stockholm för analys, men resultaten av denna har ännu icke framkommit.

Keramik

Huvuddelen av keramikfynden (n:ris :18, :19 och :23) gjordes inom fyndområdena I och II, där även bentätheten var störst. Av dessa hörde de tre kantbitarna (n:ris :18-19) till samma kärl, och kunde fogas ihop till ett segment av mynningen.

Två av bitarna hittades i varandras omedelbara närhet, och hade uppenbarligen söndrats in situ, varför de också katalogiserades under ett nummer (:19). De övriga bitarna (n:ris :21 och :23) var var sidobitar från lerkärl av samma typ, d.v.s. Sär 2-keramik av den nordliga typen (Kotivuori 1986, 8; Huurre 1983, 252; Äyräpää 1953, 80), som Kotivuori kunde konstatera även i den andra halvan av röset under fjolårets utgrävning. Nummer :19 var såtillvida exceptionell, att den var det enda fyndet som gjordes (utom tvenne kvartsavslag) mellan den inre och den yttre stenkedjan. Alla krukskärvor hittades på ungefär samma höjd (28,00 m.ö.h.) något över rösets bottennivå. Några spår av den brukskeramik som hittades i rösets norra halva kunde inte konstateras.

Övriga fynd

Bland de övriga fynden (kvartsavslag till största delen) hittades endast ett föremål under sommarens utgrävning; En flintskrapa. Det rör sig om en s.k. rundskrapa (Broadbent 1979) av sydiskandinavisk kritflinta (Huurre, muntl. meddel.) av rätt dålig kvalitet, som hittades vid sållning av jord ur provdikets andra lager. Flintan är i olika gråa nyanser, från nästan vita inklusioner till nästan svart. Skrapan är troligen tillverkad av en skärva från en kärnas yttre, sämre, del. Den retuscherade arbetskanten går längs ena kanten i en båge upp längs den vänstra (se bild i fyndkatalogen) kanten, så att den allmänna bilden blir som av en fiskkrok. Hela arbetskanten bär tydliga spår av användning. Då den är från provdikedet, vilken ett ¹⁴C-prov daterar till folkvandring- eller merovingertid, är det osäkert om flintskrapan skall räknas till rösets byggnadsperiod, eller den senare aktivitetsperioden. Med tanke på att det övriga materialet är närmast nordligt och östligt till sin karaktär, synes det mig troligast att skrapan hör till den senare aktivitetsperioden på Råbacken.

Slutord

Av de undersökningsobjekt, vilka tedde sig intressanta på förhand, blev slutligen röse n:r 1 fullständigt utgrävt, och ett provdike öppnades för att undersöka om boplatsindikationer kunde konstateras. Vad gäller röset, kunde den långsträckta, parallelogramartade, form som Kotivuori noterade, nu fastställas även i den södra halvan av röset, med tillägget att den ursprungliga formen troligen närmast varit ett liksidigt parallelogram, som genom en kammarliknande tillbyggnad fått sin nuvarande form.

Huruvida denna kammarliknande tillbyggnad har hyst en skelettgrav, kunde varken bekräftas eller förkastas, då de fynd som gjordes i nämnda konstruktion var ytterst få. Vidare ökade antalet keramikskärvor av Sär 2-typ med sex stycken, och dateringen till förromersk järnålder kunde bekräftas med ^{14}C -analys. Då benmaterialet väl har analyserats, torde även detta kunna giva en fördjupad bild av fornlämningen, med information om antalet begravningar, de avlidnas kön, ålder, hälsotillstånd, etc. Provdiket gav, å sin sida, information om verksamhet på Råbacken under yngre järnålder, medan fyndet av flintskrapan tyder på kontakter inte bara öster-, utan även västerut. Intressant vore, om man kunde finna en boplats av samma ålder som röse n:r 1 på Råbacken. Huruvida en sådan står att finna, och vad den, i så fall, har att erbjuda forskningsmässigt, får en senare undersökning utröna.

Grankulla 2/X 1988

Torgny Gestrin
HuK T.Gestrin

Deltagarna i Nykarleby arbetarinstituts arkeologiska utgrävningar
på Råbacken i Muskan den 20-25 juli 1987.

Grävningsledare: Hum.kand. Tryggve Gestrin

Aspnäs, Åke
Bäck, Levi
Bäck, Paul
Carlstedt, Rainer
Dahlskog, Heimer
Eklöf, Ruben
Elenius, Bertel
Elenius, John
Engstrand, Bertel
Finnäs, John
Häger, Torsten
Jungar, Nils
Levlin, Gunnar
Liljedahl, Axel
Nordström, Anders
Nybäck, Hugo
Sandvik, Kurt
Sjöblom, Börje
Vikström, Håkan
Wiklund, Bengt

LITTERATUR

- Broadbent, N. 1979: Coastal Resources and Settlement Stability. A Critical Study of a Mesolithic Site Complex in Northern Sweden. Aun 3. Uppsala.
- Carpelan, C. 1979: Om asbestkeramikens historia i Fennoskandien. FM 1978.
- Förhistoriska fasta fornlämningar i Vasa län. Serie D:10. Regionplaneförbundet för Vasa län, s. 115, ort n:r 19. 1986. Vasa.
- Huurre, M. 1944: Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin esihistoria. Pohjois-Pohjanmaan ja Lapin historia I. Kuusamo.
- Meinander, C.F. 1944: Några forngravar i Laihela. FM 1943.
- Miettinen, M. 1986: Den förhistoriska tiden i Petalax. Petalax historia I.
- Miettinen, M. 1986: An Early Iron Age Cairn from Frönäsudden, Southern Ostrobothnia. Fennoscandia Archaeologica III.
- Salo, U. 1984: Pronssikausi ja rautakauden alku. Suomen Historia I. Esbo.

HELSINGIN YLIOPISTON
RADIOHILIAJOITUSLABORATORIO

Snellmaninkatu 5
00170 Helsinki 17
Puhelin: 90-1914436

Helsingissä elo kuun 23 pnä 1988

Museovirasto

Esihistorian toimisto

AJOITUSTULOKSIA

N:o	Näyte	$\delta^{13}\text{C}$	Ikä (B.P.)
He1-2553	Råbacken I	-23,4	1370 \pm 110
He1-2555	Råbacken II	-25,7	290 \pm 100
He1-2556	Råbacken 2 III	-24,8	420 \pm 100
He1-2557	Råbacken 2 IV	-24,2	2430 \pm 110
He1-2558	Råbacken 2 V	-24,5	2290 \pm 110

Tulos on ilmoitettu vuosina vuodesta 1950 (AD) lukien ja perustuu ^{14}C :n puoliintumisaikaan 5568 vuotta. Epätarkkuuteen, $\pm 1\sigma$, sisältyvät näytteen mittauksesta ja tarpeellisista vertailumittauksista aiheutuvat statistiset virheet.

Högne Jungner
Högne Jungner

Katalog över diapositiv

- 14790 Översiktsbild. Röse 1 innan utgrävningen påbörjats. Från väster.
- 14791-14792 Sydvästra kvadranten i andra nivån. Kantstenarna och en del av stenarna i den inre stenraden synliga.
- 14793-14795 Sydöstra kvadranten i andra nivån. Från söder.
- 14796 Arbetsbild från väster. Andra lagret gräves.
- 14797 Sydvästra kantmuren från sydost.
- 14798 Arbetsbild. Tredje lagret gräves. Från väster.
- 14799-14801 Sydvästra kvadranten. Tredje nivån . Från söder.
- 14802-14803 Sydöstra kvadranten. Tredje nivån . Från söder.
- 14804-14805 Sydöstra kvadranten. Från öster. Tredje nivån .
- 14806 Stensättningen mellan den inre muren och centralstenen. Tredje nivån. Från söder.
- 14807-14808 Sydvästra kvadranten, fjärde nivån. Kantmuren och den inre muren synliga. Från söder.
- 14809 Centrum av räset, fjärde nivån. Centralstenen synlig. Från söder.
- 14810-14811 Sydöstra kvadranten, fjärde nivån. Från söder.
- 14812 Arbetsbild. Femte lagret gräves. Från söder.

- 14813 Provdiket fotograferat från söder.
- 14814 Provdiket fotograferat från öster.
- 14815-14816 Sydvästra kvadranten av röset, femte nivån. Kantmuren och den inre muren mycket väl synliga. Från söder.
- 14817 Centrum av röset, femte nivån. Centralstenen väl synlig.
- 14818 Sydvästra kvadranten, femte nivån. Från sydost.
- 14819-14820 Sydöstra kvadranten i femte nivån. Stensättningen i gropen synlig. Från söder.
- 14821 Kol och smutsjord i femte lagret. Ca 404/402. Från söder.
- 14822-14824 Starkt kolblandad smutsjord i kanten av en stor grop i rutorna 404,5-406/401-403. Sjätte nivån.
- 14825 Smutsjordsfläck med kol i rutorna 403/398-399. Sjätte nivån. Uppifrån.
- 14826-14827 Profil av röset i den sydöstra kvadranten. Från söder. Den stora gropen tydligt synlig. Sjätte nivån.
- 14828-14829 Grop i rutorna 404,5-406/401-403. Sjätte nivån.

Katalog över negativ

- 71818-71819 Översiktsbild. Röse 1 innan utgrävningen påbörjats. Från väster.
- 71820-71822 Sydvästra kvadranten i andra nivån.
Kantstenarna och en del av stenarna i den inre stenraden synliga. Från söder
- 71823-71825 Sydöstra kvadranten i andra nivån. Från söder.
- 71826-71828 Sydvästra kvadranten i tredje nivån.
Kantstenarna och den inre stenraden synliga. Från söder.
- 71829-71831 Sydöstra kvadranten i tredje nivån. Från söder.
- 71832-71833 Sydöstra kvadranten i tredje nivån. Från öster.
- 71834-71836 Sydvästra kvadranten i fjärde nivån.
Från söder.
- 71837-71839 Sydöstra kvadranten i fjärde nivån.
Från söder.
- 71840 Provdiket från väster.
- 71841-71843 Sydvästra kvadranten i femte nivån.
Från söder.

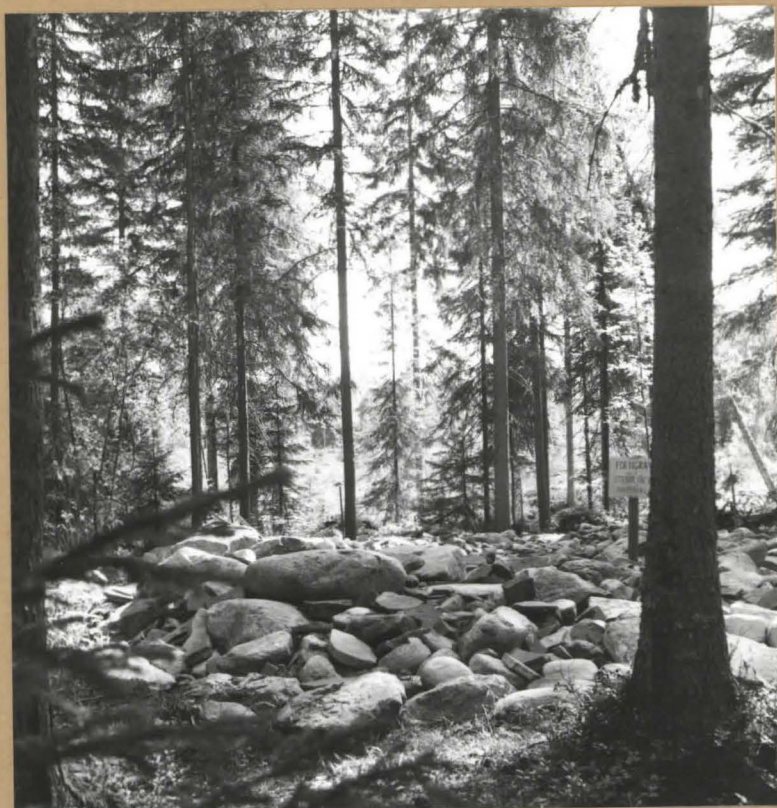
71844

Inre stenringen då fyra lager sten har
avlägsnats från röset. Från sydost.

71845-71846

Sydöstra kvadranten av röset i femte
nivån. Från söder.

T. GESTRIN 1987

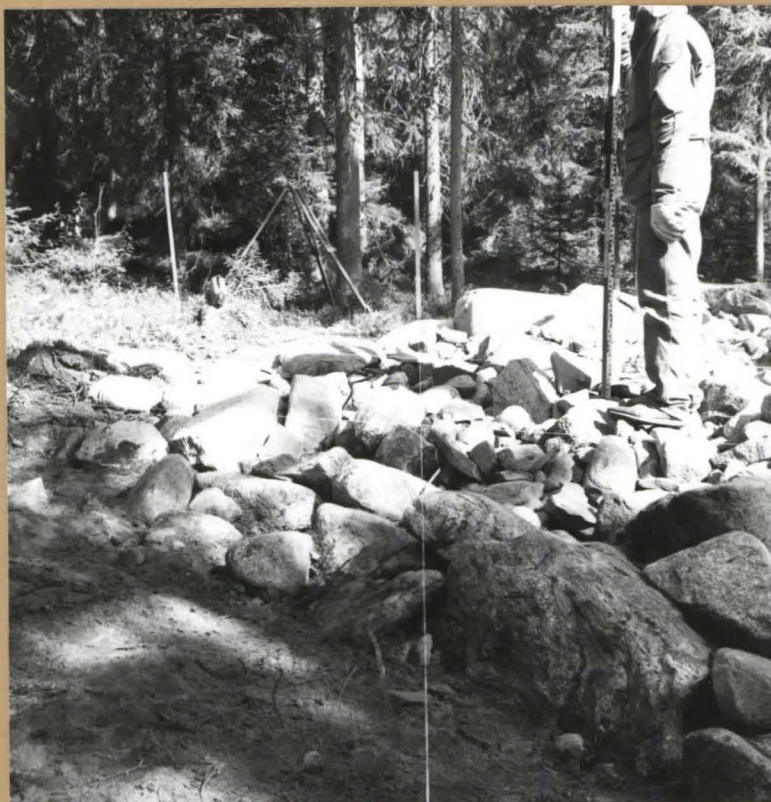
f. 71819

Översiktsbild av den del av rösa 1 som grävts ut 1986 och restaurerats.

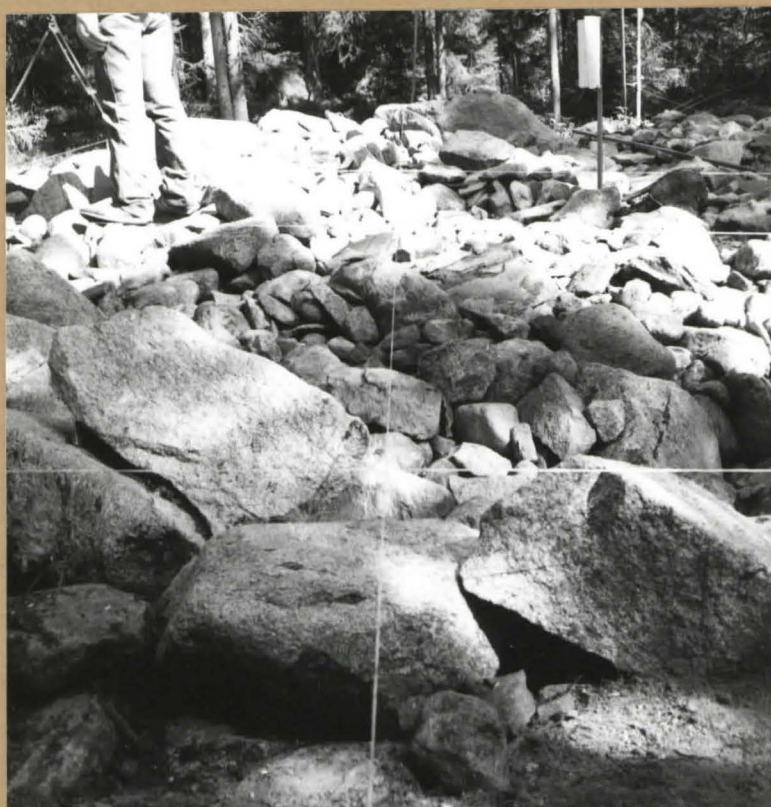
f. 71818

Översiktsbild av den del av rösa 1 som grävdes ut 1987 då mossan och torven avlägsnats.

f. 71820

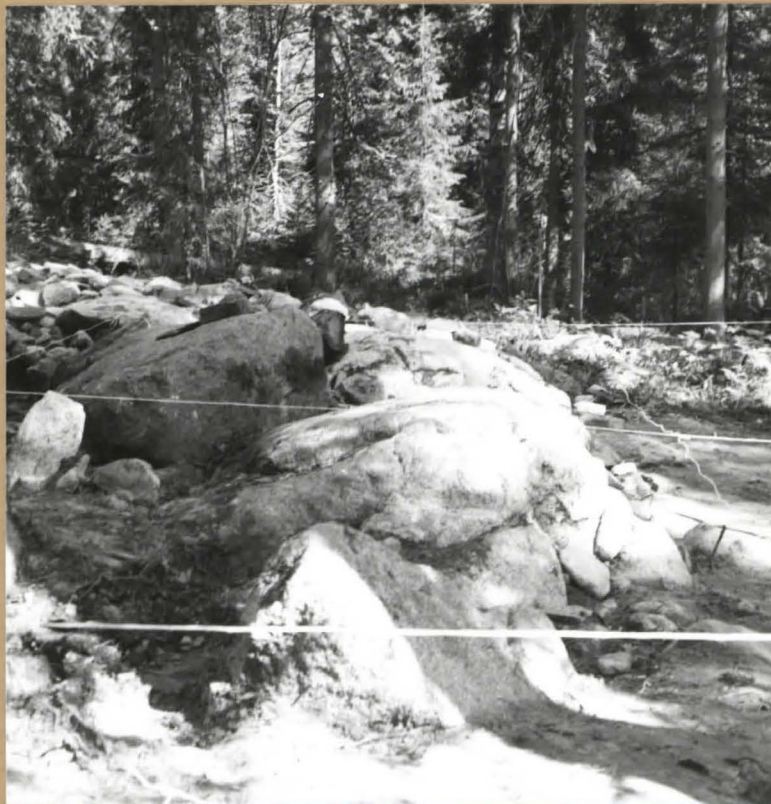
Syd Västra kvadranten då ett lager sten avlägsnats.
Den inre stenringens sträckning går där mannen
med lattan står.

f. 71821

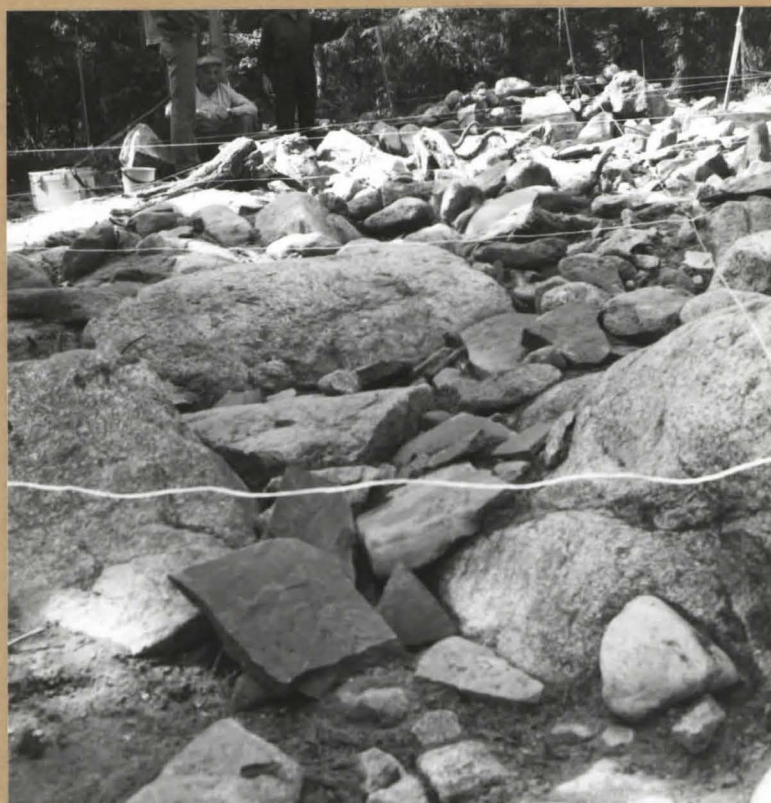
Sydvästra kvadranten då ett lager sten avlägsnats.
Översta stenlagret i den inre stenmuren syns
bakom mannen med lattan.

T. GESTRIN 1987

f. 71825

Rösets östra kant från S. De jordfasta stenarna har används som ett naturligt stöd för röset. Konstgjorda stödmurar har varit nödviga på denna sida.

f. 71833

Rösets östra kant då trä stenlager avlägsnats. I förgrunden ett antal av de röda sandstensplattor som täckte röset. I fonden stubbar och rötter hörande till en tall som växte i röset på Linje 400 Y

FOTO: T. GESTRIN

f. 71841

Västra hörnet av röse 1. Femte nivån. Inre och yttre stenringarna synliga.

f. 71842

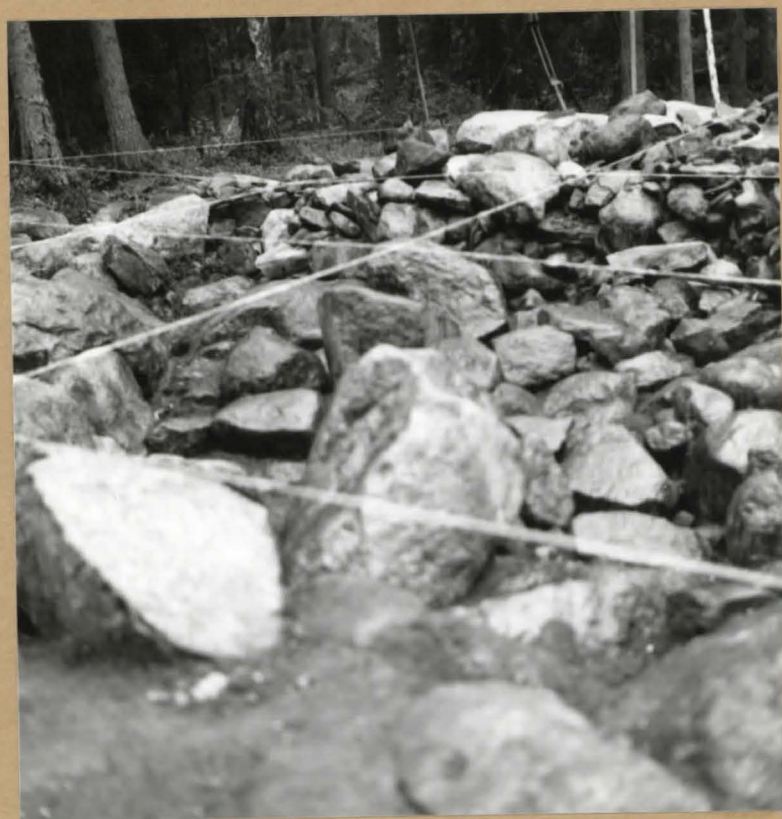
Linje 398Y. Femte nivån. Inre stenringen mitt i bilden.

f. 71843

Linje 400rdå fyra lager sten avlägsnats.

Centralstenen synlig i mitten av bilden.

f. 71844

Inre stenringen då fyra lager sten avlägsnats.
Från sydöst.

T. GESTRIN 1987

f. 71840

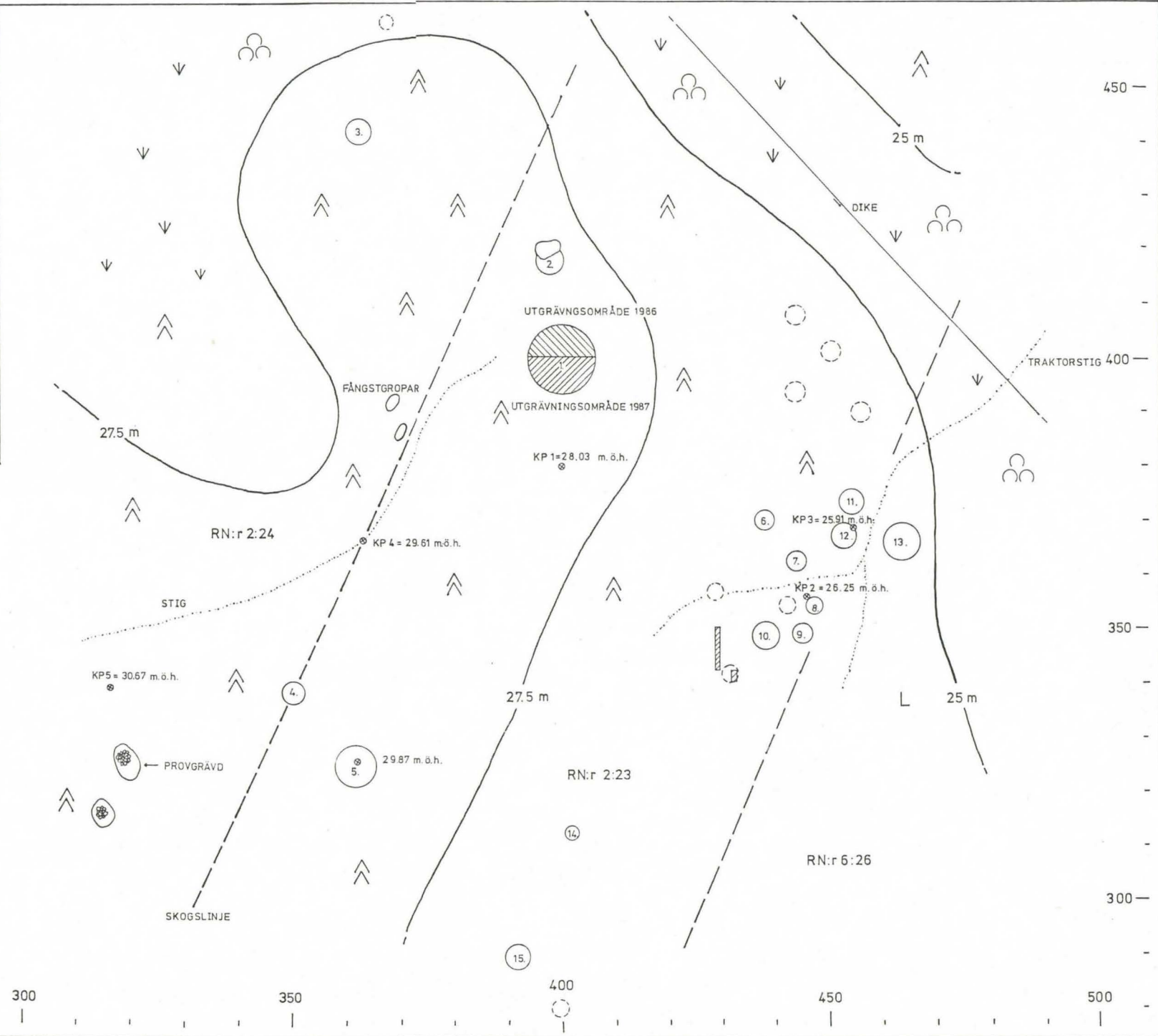
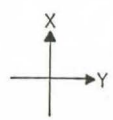
Provdiket från väster. Vallen och kolsträngen
vid stenarna. (Jfr. texten)

NYKARLEBY LANDSKOMMUN Lassila Råbacken 2

T.Gestrin 1987

ÖVERSIKTSKARTSKARTA 1:500 10M
RIT. T.Gestrin
KARTAN BASERAD PÅ ÖVERSIKTSKARTAN FRÅN 1986
(RITAD AV H.DAHLSSKOG OCH H.KOTIVUORI)

- UTGRÄVNINGSSOMRÅDE 1986
- UTGRÄVNINGSSOMRÅDE 1987
- RÖSE N:R 2
- OTYDLIG STENSÄTTNING
- KP FÄSTPUNKT
- S.K. KOKGRÖP
- PROVDIKE

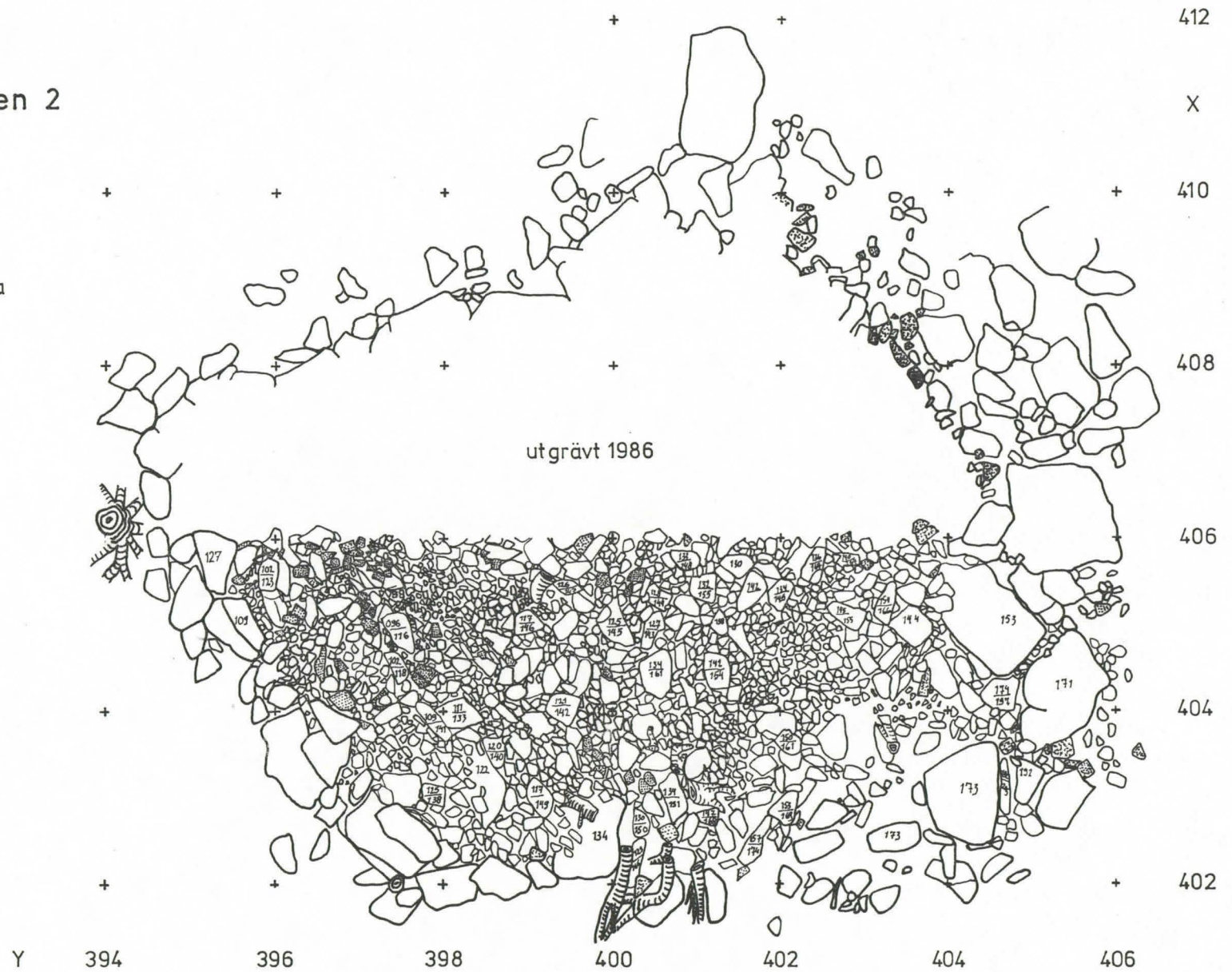
NYKARLEBY LK

Lassila Råbacken 2

T. Gestrin 1987
 RÖSE 1 NIVÅ 2
 Skala 1:50
 FP. 1=174=28.03 m.ö.h.
 Rit. T.G.

- sten
- sandstensplatta
- rot l. stubbe

0 1 2 m

NYKARLEBY L.K.
Lassila Råbacken 2

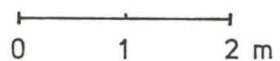
T.Gestrin 1987

Röse 1 Nivå 3

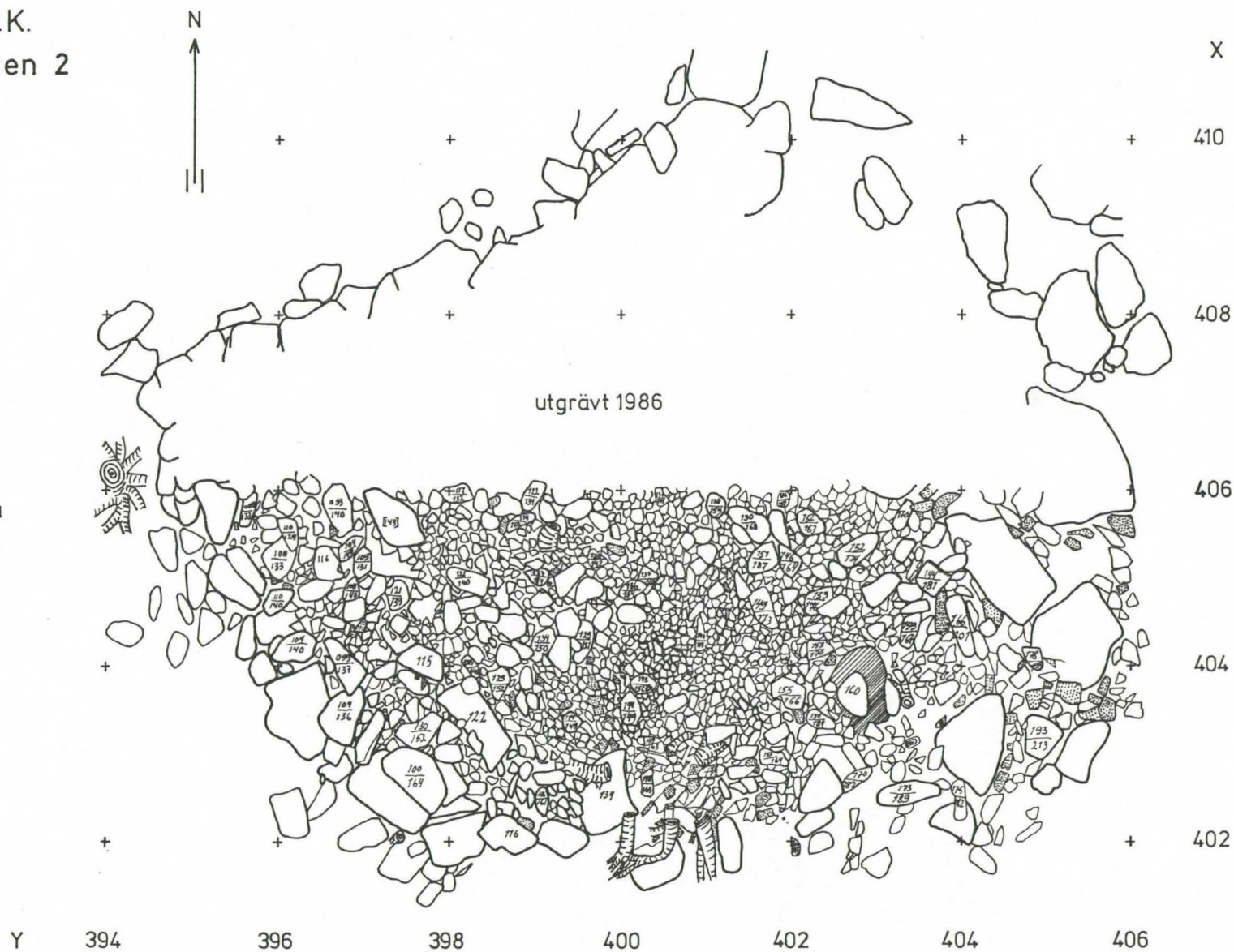
Skala 1:50

FP.1=174= 28.03 m.ö.h.

Rit. T.G.

- sten
- sandstensplatta
- rot l. stubbe
- gulaktig sand

NYKARLEBY L.K.

Lassila Råbacken 2

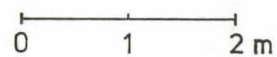
T. Gestrin 1987

RÖSE 1 NIVÅ 4

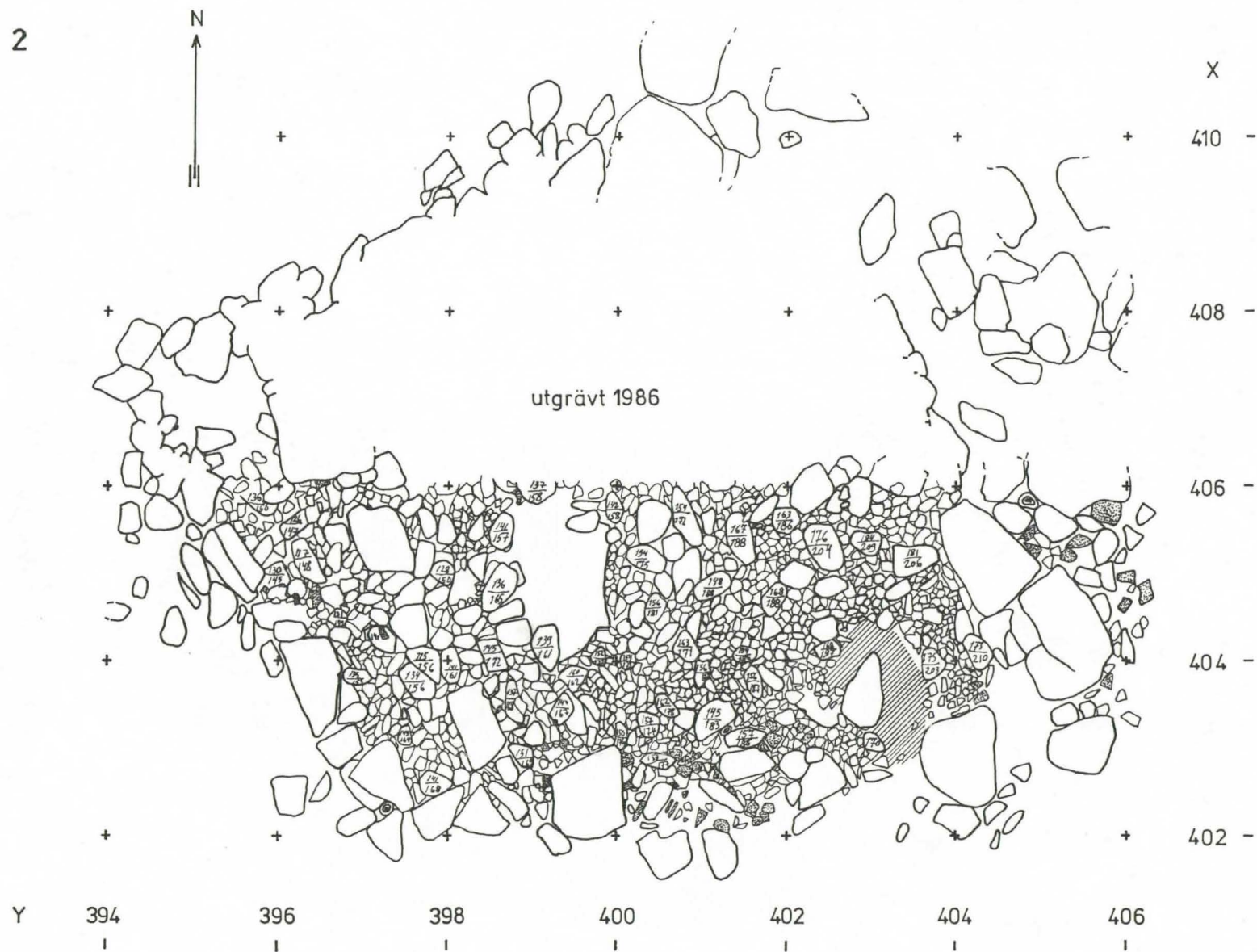
Skala 1:50

FP 1=174=28.03 m.ö.h.

Rit. T.G.

- sten
- sandstensplatta
- rot l. stubbe
- gulaktig sand

NYKARLEBY LK.
Lassila Råbacken 2

T. Gestrin 1987

Röse 1 Nivå 5

Skala 1:50

0 1 2 m

FP. 1 = 174 = 28.03 m.ö.h.

Rit. T.G.

- sten
 sandstensplatta
 rot l. stubbe
 svagt färgad smutsjord
 keramik
 bränt ben
 kvartsavslag
 kol

